

NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

DE HALFMILJOENSTE N.H.G.WERKKAART

In de voorlaatste week van 1959 werd, geheel overeenkomstig de voorspelling, de halfmiljoenste N.H.G.werkkaart besteld. Deze werkkaart is nu in gebruik bij tweehonderd N.H.G leden en bij honderdzeventig niet-N.H.G leden. Daar deze collegae met hun bestellingen waarschijnlijk wel geen hamsterbedelingen zullen hebben gehad, kan worden aangenomen, dat binnenkort van een half miljoen Nederlanders een N.H.G.werkkaart zal zijn aangelegd. Inderdaad een grote voldoening voor het Genootschap in het algemeen en voor de N.H.G. studiegroep „Praktijkvoering” in het bijzonder.

Dat deze werkkaart in anderhalf jaar tijds, zowel binnen als buiten het Genootschap, een dergelijk succes heeft gehad, heeft alle oorspronkelijke verwachtingen overtroffen en wel zeer duidelijk de bruikbaarheid bewezen en de bestaande behoefte aangetoond.

Door enkele hoogleraren in de sociale geneeskunde werden afzonderlijke collegae aan de N.H.G.werkkaart gewijd.

Bekend is, dat in verschillende gevallen een reeds lang gevestigde huisarts de moed heeft gehad zijn bestaande kaartstelsel geheel op het gebruik van de N.H.G.werkkaart om te schakelen of de energie heeft opgebracht, bij ontbreken van een kaartstelsel in zijn praktijk, alsnog met de N.H.G.werkkaart een geheel nieuw stelsel op te zetten.

Zonder twijfel heeft de N.H.G.werkkaart een grote vooruitgang gebracht op het gebied van de praktijkvoering van de huisarts, die zowel aan arts als patiënt ten goede komt, alsook een onmisbare voorwaarde is voor wetenschappelijk werk door huisartsen.

Een aansporing om de N.H.G.werkkaart op nog veel groter schaal te gaan gebruiken, lijkt dus nauwelijks nodig. Vooral voor de pas gevestigde huisarts ligt hier een unieke kans om van meet af aan alle gegevens uit de praktijk nauwkeurig vast te leggen. Er zullen in deze tijd wel weinig huisartsen meer zijn, die niet de enorme betekenis erkennen van het volledig registreren van de morbiditeit van hun patiënten en van de uniformiteit daarbij, die continuïteit mogelijk maakt bij het doorgeven van medische gegevens. Velen schrikken nog terug voor de tijd, die deze registratie vraagt en voor de kosten, die deze met zich brengt. Dat dit — vooral in een jonge, zich geleidelijk uitbreidende praktijk — erg meevalt, zal men echter allerwegen kunnen vernemen van collegae, die op dit terrein ervaring hebben opgedaan. Overigens stellen het N.H.G.secretariaat en de N.H.G.studiegroep „Praktijkvoering” zich gaarne beschikbaar voor adviezen, die men omtrent een kaartstelsel mocht willen ontvangen, zowel bij de opzet van een nieuw als bij de omschakeling van een oud op een nieuw systeem.

De brochure over het gebruik van de N.H.G.werkkaart zal op verzoek gaarne door het N.H.G.secretariaat worden toegezonden.

Wanneer zal de miljoenste Nederlander op de N.H.G.werkkaart zijn geregistreerd? Hierover reeds nu een voorspelling te doen is aanlokkelijk, maar te gewaagd. P. den Duyn

UIT DE NOTULEN

Bestuursvergadering van 12 november 1959

Aan A. Hofmans, die deze vergadering voor de laatste maal als bestuurslid bijwoonde, werd het in zilver uitgevoerde N.H.G.-embleem uitgereikt, waarmee de grote dank werd vertolkt voor het vele en belangrijke werk, dat hij reeds vóór de oprichting van het N.H.G. af voor het Genootschap heeft gedaan. Als voorzitter van de commissie voor redactie van „huisarts en wetenschap” zal hij echter de bestuursvergaderingen blijven bijwonen, zodat hij ook in zijn nieuwe functie nog nauw zal kunnen blijven samenwerken met het N.H.G.bestuur.

In deze laatste bestuursvergadering vóór het Ledencongres 1959 werd ook de laatste hand gelegd aan de voorbereidingen voor dit congres. De jaarrede van de voorzitter en het jaaroverzicht van de secretaris werden aan een kritische beoordeling onderworpen en op sommige punten geamendeerd. Ook de overige op het congres te houden voordrachten passeerden de revue.

De centra Den Haag en Utrecht werden diepgaand besproken. In Den Haag geeft het N.H.G.werk, na een goede start, nog moeilijkheden. Pogingen van het N.H.G.bestuur hierbij de helpende hand te bieden, hebben kortgeleden geleid tot het vormen van een groep van twaalf enthousiaste leden, die zal trachten enige studiegroepen op gang te brengen en als contact zal dienen tussen het centrumbestuur en deze studiegroepen. Verwacht kan worden, dat dit centrum, dat een der grootste N.H.G.centra is, hierdoor zijn activiteit zal hervinden. In Utrecht, waarover de voorzitter van dat centrum ter vergadering enige mededelingen deed, worden de centrumvergaderingen slecht bezocht. Dit wordt geweten aan het vele dat Utrecht op medisch terrein in velerlei vorm aan de arts biedt. Daarentegen bestaan er drie studiegroepen, die een bloeiend leven leiden: een studiegroep met prof. Dicke over kindergeneeskundige onderwerpen, een studiegroep met dr. Van Bork over psychosomatiek en een studiegroep met dr. Siemelink over reumatologie.

Door het N.H.G.bestuur werd de voorzitter van het centrum Utrecht o.a. ook nog in overweging gegeven: te trachten zich in het organiseren van artsencursussen te laten betrekken; de in zijn centrum opgedane ervaringen te verwerken in een artikel voor „huisarts en wetenschap”, opdat ook andere centra daarmee hun voordeel zouden kunnen doen; de leden der studiegroepen bij toerbeurt tegelijk gastheer en inleider te doen zijn, waardoor het bezwaar van de grote afstanden minder wordt gevoeld en tevens ieder op zijn beurt tot zelfwerkzaamheid wordt aangezet. Van de kant van het centrum werd aangevoerd, dat het zich door het N.H.G.bestuur wel wat weinig gestuwd heeft gevoeld bij het vorm geven aan zijn activiteiten. Zo bleek ook dit keer het wederzijds contact tussen centrum en N.H.G.bestuur voor beide nuttig te zijn geweest.

Verder werd de stichting van een werkgroep „documentatie huisarts” bekend gemaakt. Deze werkgroep zal, tezamen met een aantal deskundige adviseurs, de problemen onderzoeken, die samenhangen met het terugvindbaar en hanteerbaar maken van zelf gelezen en aanbevolen literatuur betreffende de huisartsengeneeskunde. Ook de noodzakelijkheid en de mogelijkheid van een bibliotheek voor huisartsengeneeskunde zullen door deze werkgroep worden onderzocht. Een rapport over de resultaten van dit onderzoek zal te zijner tijd aan het N.H.G.bestuur worden aangeboden.

Van de eerste cursus discussietechniek werd een verslag gegeven door de waarnemer van het N.H.G.bestuur bij deze cursus. Van twee cursisten waren enthousiaste dankbrieven binnengekomen. Overwogen werd of de discussietechniek, die in discussiegroepen en centrumvergaderingen belangrijk kan zijn, het eerst nodige is, dan wel, of bij het wetenschappelijk werk van het Genootschap als geheel, niet veel meer behoefte wordt gevoeld aan een opleiding in de theorie en de techniek van de gespreksvoering. Binnenkort zal ook hiermee een proef worden genomen.

De medisch farmaceutische voorlichting bleek voor het N.H.G. een te moeilijk en te omvangrijk project te zijn. Besloten werd hieraan zeer welbewust niet zelf te beginnen, maar aan het Hoofdbestuur van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst de behoefte bekend te maken, die op dit gebied bij de Nederlandse huisarts bestaat en daaraan het verzoek te verbinden de medisch farmaceutische voorlichting ter hand te willen nemen, desgewenst met hulp van het N.H.G.

De ingekomen stukken waren dit keer in zoverre vermeldenswaard, dat er drie toezeggingen van vrij belangrijke subsidies onder waren, namelijk één voor de helft van de tentoonstellingskosten van het Ledencongres 1959 en twee voor de reiskosten van vier N.H.G leden naar een bijeenkomst in Londen, waar met Balint en zijn medewerkers op 28 en 29 november 1960 de problematiek van de huisartsengeneeskunst zal worden besproken. Dat aan het verlenen van deze subsidies een toenemende waardering voor het N.H.G. en zijn werk ten grondslag ligt, is duidelijk en moge het Genootschap een aansporing zijn met geestdrift op de ingeslagen weg voort te gaan.